

Briselē, 28.1.2016.
COM(2016) 26 final

2016/0011 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

**ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši ietekmē
iekšējā tirgus darbību**

[...]

SATURS

PASKAIDROJUMA RAKSTS	3
1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS.....	3
• Priekšlikuma pamatojums un mērķi.....	3
• Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā	3
2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE.....	4
• Juridiskais pamats	4
• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)	4
• Proporcionalitāte	5
• Instrumenta izvēle	5
3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI.....	5
• Apspriešanās ar ieinteresētajām personām.....	5
• Ietekmes novērtējums.....	6
4. IETEKME UZ BUDŽETU	6
5. CITI ELEMENTI.....	6
• Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums	6
 PADOMES DIREKTĪVA, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību	11
I NODAĻA VISPĀRĪGI NOTEIKUMI	15
II NODAĻA PASĀKUMI PRET NODOKĻU APIEŠANU	17
III NODAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI.....	22
 TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS.....	24
1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS	24
2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI.....	24
3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME	24
1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS	25
2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI.....	28
3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME	29

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Eiropadomes 2014. gada 18. decembra secinājumos minēts, ka steidzami jāpastiprina centieni cīņā pret izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un agresīvu nodokļu plānošanu gan globālā, gan ES līmenī. Kopš 2014. gada decembra Komisija ir steidzamā kārtā uzsākusi rīcību, lai sagatavotu ES mēroga risinājumu. Tikmēr Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) ir pabeigusi darbu pie globālo noteikumu un standartu noteikšanas šim nolūkam.

Šī direktīva, ko bieži min kā nodokļu apiešanas novēršanas direktīvu, paredz noteikumus, kas vērsti pret tādu nodokļu apiešanas praksi, kura tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību. Tā ietilpst Komisijas nodokļu apiešanas novēršanas tiesību aktu kopumā, kurš risina vairākas nozīmīgas jaunas norises un politiskās prioritātes uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā, kam nepieciešama ātra reakcija ES līmenī. Minētā reakcija it īpaši saistīta ar G20 valstu un ESAO projekta, kurš vērsts pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*), noslēgšanu, kā arī no Eiropas Parlamenta, vairākām dalībvalstīm, darījumdarbības aprindām, pilsoniskās sabiedrības un konkrētiem starptautiskajiem partneriem saņemtajiem signāliem, ka ES mērogā nepieciešama stingrāka un saskanīgāka uzņēmumu ienākuma nodokļa politika.

Shēmas, kuras skar šī direktīva, ietver tādas situācijas, kad nodokļu maksātāji rīkojas pretrunā likuma faktiskajam nolūkam, izmantojot valstu nodokļu sistēmās esošās atšķirības, lai samazinātu maksājamus nodokļus. Nodokļu maksātāji var izmantot zemas nodokļa likmes vai dubultu atskaitīšanu, vai nodrošināt ienākuma neaplikšanu, padarot to atskaitāmu vienā jurisdikcijā un vienlaikus neiekļaujot to arī nodokļa bāzē pāri robežai. Šādu situāciju rezultāts ir traucēta darījumdarbības lēmumu pieņemšana iekšējā tirgū, un, ja netiks risināts, tas varētu radīt negodīgu nodokļu konkurenci. Nolūkā vērsties pret tādu nodokļu apiešanas praksi, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību, šajā direktīvā paredzēti nodokļu apiešanas novēršanas noteikumi šādās jomās: procentu atskaitīšanas tiesības; izceļošanas nodokļa uzlikšana; pārejas klauzula; vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (*GAAR*); noteikumi par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem (*CFC*); un sistēma, kas vēršas pret hibrīdneatbilstībām.

• Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Šīs direktīvas pamatā ir Komisijas 2015. gada 17. jūnija Rīcības plāns par taisnīgu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu. Tajā ir paredzēti juridiski saistoši noteikumi, lai dalībvalstīm dotu iespējas efektīvi cīnīties pret uzņēmumu ienākuma nodokļu apiešanu, saglabājot kolektīvo konkurētspēju un ievērojot prasības, ko uzliek vienotais tirgus, pamatbrīvības, ES pamattiesību harta un ES tiesības kopumā. Šajā ziņā tā saistīta ar diviem lieliem darba virzieniem ES un starptautiskajā līmenī.

Pirmkārt, ESAO *BEPS* kontekstā lielākā daļa dalībvalstu ir apņēmušās īstenot pasākumus, kas paredzēti *BEPS* nobeiguma ziņojumos, kuri ir publicēti 2015. gada 5. oktobrī, un kurus 2015. gada novembrī ir atbalstījuši G20 valstu vadītāji. Tomēr, īstenojot *BEPS* vienpusēji un atšķirīgi katrā dalībvalstī, vienotais tirgus tiktu sadrumstalots, radot valstu politiku pretrunas, traucējumus un nodokļu šķēršļus ES darījumdarbības aprindām. Tas varētu radīt arī jaunas nepilnības un neatbilstības, ko varētu izmantot uzņēmumi, kuri cenšas apiet nodokļus, tādējādi graujot dalībvalstu pūles šādu praksi novērst. Tādēļ vienotā tirgus labai darbībai ir

svarīgi, lai dalībvalstis kā minimumu transponētu ESAO BEPS pasākumus savās valstu sistēmās saskaņotā un koordinētā veidā.

Otrkārt, Komisija 2015. gada jūnija rīcības plānā paziņoja, ka tā vēlreiz iesniegs priekšlikumu par Kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB) kā visaptverošu risinājumu godīgākas un efektīvākas nodokļu sistēmas izveidošanai. Tā turklāt aicināja dalībvalstis turpināt darbu pie konkrētiem starptautiskiem kopējās bāzes aspektiem saistībā ar ESAO BEPS projektu, kamēr tiek sagatavots KKUINB priekšlikums. Šajā direktīvā ņemts vērā dalībvalstu diskusiju, kas par šiem jautājumiem notikuši Padomē, rezultāts.

Šīs direktīvas mērķis ir panākt līdzsvaru starp to, ka nepieciešama zināma vienveidība, īstenojot BEPS rezultātus ES, un ka dalībvalstīm šie jaunie noteikumi jāsavieto ar savu nodokļu sistēmu konkrētajām iezīmēm. Tādējādi tekstā ir paredzēti konceptuāli noteikumi un to īstenošana atstāta dalībvalstu ziņā, jo tās labāk spēj traktēt šo noteikumu īpašos elementus tādā veidā, lai tos pēc iespējas labāk pielāgotu savām uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Direktīvai būtu jānodrošina godīgas konkurences nosacījumi, paredzot minimālo aizsardzību visu dalībvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām.

Direktīva ir plaša tvēruma un to paredzēts attiecināt uz visiem nodokļu maksātājiem, kuri maksā uzņēmumu ienākuma nodokli dalībvalstī. Tās darbības jomā ietilpst arī tādu korporatīvo nodokļu maksātāju, uz kuriem direktīva neattiecas, pastāvīgās iestādes, kas atrodas Savienībā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Tiešo nodokļu tiesību akti ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. panta darbības jomā. Šī klauzula paredz, ka tiesību aktu tuvināšanas pasākumi saskaņā ar šo pantu veicami, izmantojot direktīvas juridisko formu.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Šis priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam. Jautājuma būtība paredz visam iekšējam tirgum kopīgu iniciatīvu.

Šīs direktīvas noteikumu mērķis ir novērst nodokļu apiešanas praksi pārrobežu situācijās un paredzēt kopīgus noteikumus BEPS rezultātu īstenošanai valstu tiesību aktos koordinētā veidā. Šādus mērķus nav iespējams pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi. Tāda pieeja būtībā tikai saglabātu un varbūt pat pasliktinātu pastāvošo iekšējā tirgus sadrumstalotību un turpinātu esošo neefektivitāti un traucējumus, kas nāktu klajā atšķirīgu nesaskaņotu pasākumu mijiedarbībā. Ja mērķis ir pieņemt risinājumus, kas piemēroti visam iekšējam tirgum kopumā (piemēram, neatbilstību izskaušana, novēršot valstu nodokļu sistēmu atšķirības) un uzlabot tā (iekšējo un ārējo) noturību pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi, vispiemērotākās ir saskaņotas ES līmeņa iniciatīvas.

Turklāt ES iniciatīva radītu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar to, kas panākams ar atšķirīgām īstenošanas metodēm dalībvalstīs. Ņemot vērā to, ka paredzētie ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumi attiecas uz pārrobežu situāciju, jebkādos priekšlikumos ir svarīgi panākt līdzsvaru starp atšķirīgajām interesēm iekšējā tirgū un ņemt vērā kopainu, lai rastu kopīgus mērķus un risinājumus. To var panākt tikai ar centralizēti izstrādātu tiesību aktu. Visbeidzot, ja pasākumi BEPS īstenošanai ir saskaņā ar *aquis*, nodokļu maksātājiem ir juridiskā noteiktība, ka tie atbilst ES tiesībām.

Tādēļ šāda pieeja atbilst subsidiaritātes principam, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā.

- **Proporcionalitāte**

Paredzētie pasākumi nepārsniedz to, kas nepieciešams, lai nodrošinātu minimālo nepieciešamo iekšējā tirgus aizsardzības līmeni. Tādēļ direktīva neparedz pilnīgu saskaņošanu, bet gan tikai minimālu aizsardzību dalībvalstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Tādējādi direktīva nodrošina vien minimālo saskaņotības pamatlīmeni Savienībā, kas nepieciešams tās mērķu sasniegšanai. Tādēļ priekšlikums paredz tikai tos pasākumus, kas ir nepieciešami šā mērķa sasniegšanai, un ir saskaņā ar proporcionalitātes principu.

- **Instrumenta izvēle**

Priekšlikums ir par direktīvu, kas ir vienīgais pieejamais instruments saskaņā ar juridisko pamatu LESD 115. pantā.

3. **EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Šajā direktīvā ietvertie jautājumi ir vairāku gadu garumā apspriesti ar ieinteresētajām personām saistībā ar direktīvas par KUIINB priekšlikumu. Dalībvalstu pārstāvji ir regulāri norādījuši savus apsvērumus īpašajā Nodokļu jautājumu darba grupā Padomē. Kopš 2011. gada marta, kad Kolēģija pieņēma KUIINB priekšlikumu, darba grupa ir tikusies vairākas reizes, lai izskatītu un precizētu konkrētās jomas un politikas jautājumus. Turklāt Komisijas dienesti ir sazinājušies ar visām nozīmīgākajām ieinteresētajām personām darījumdarbības aprindās un uzklaušījuši to viedokli vairākos jautājumos, ko skar priekšlikums. Turklāt daudzi lielākoties konkrētās jomas jautājumi direktīvas jomā tika apspriesti akadēmiskās konferencēs, kurās piedalījās Komisijas dienesti.

Lielākā daļa dalībvalstu ir ESAO dalībnieki un laikā no 2013. līdz 2015. gadam ir piedalījušies ilgās un detalizētās diskusijās par rīcībām pret *BEPS*, tostarp par konkrētās jomas jautājumiem. ESAO par katru pret *BEPS* vērsto rīcību organizēja plašu sabiedrisko apspriešanos. Turklāt Komisija vairākus *BEPS* jautājumus (piemēram *CFC* tiesību normas) ir apspriedusi iekšējās diskusijās un ar ESAO ekspertiem, it īpaši gadījumos, kad Komisijai bija šaubas par konkrētu ideju un/vai ierosināto risinājumu atbilstību ES tiesībām.

Padomes prezidentvalsts Itālija 2014. gada otrajā pusē nāca klajā ar ideju par ES *BEPS* ceļvedi. Padome apsprieda KUIINB priekšlikumu un it īpaši pievērsās tā starptautiskajiem ar *BEPS* saistītajiem elementiem. Šajā sakarā prezidentūra aicināja panākt atbilstību paralēlajām ESAO iniciatīvām, vienlaikus ievērojot ES tiesības. Šo pieeju atbalstīja Augsta līmeņa darba grupa nodokļu jautājumos un turpināja nākamo prezidentūru laikā. Sarunas par ES *BEPS* ceļvedi turpinājās 2015. gadā. Mērķis bija turpināt ESAO aizsākto diskusiju un radīt priekšnosacījumus ESAO ieteikumu raitai īstenošanai nākotnē, ievērojot ES specifiku.

Šā direktīvas priekšlikuma elementi tika konceptuāli paskaidroti un diskutēti Labas nodokļu pārvaldības platformas 2015. gada 30. novembra sanāksmē, kurā piedalījās dalībvalstu delegācijas, darījumdarbības un nevalstisko organizāciju pārstāvji.

- **Ietekmes novērtējums**

Pēc ziņojuma *Par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu* publicēšanas 2013. gada sākumā un G20 valstu atbalstu tā saucamajam *BEPS rīcības plānam* 2013. gada septembrī ESAO uzsāka intensīvu darbu divu gadu garumā un tā rezultātā 2015. gada novembrī iesniedza 13 ziņojumus. Minētie ziņojumi paredz jaunus vai stingrākus starptautiskos standartus, kā arī konkrētus pasākumus, lai palīdzētu valstīm cīņā pret *BEPS*. Šajā ziņā ESAO/G20 dalībnieki ir apņēmušies pildīt šīs visaptverošās paketes saistības un to īstenot konsekventi.

Daudzas dalībvalstis kā ESAO dalībnieces ir apņēmušas transponēt *BEPS* projekta rezultātus savas valsts tiesību aktos, steidzamā kārtā. Ņemot to vērā, ir steidzami nepieciešams vienoties par noteikumiem, lai koordinētu *BEPS* secinājumu īstenošanu ES. Ņemot vērā to, ka pastāv liels iekšējā tirgus sadrumstalotības risks, kas varētu rasties, dalībvalstīm rīkojoties vienpusēji un nesaskaņoti, Komisija šajā priekšlikumā paredz kopīgus minimuma risinājumus attiecībā uz īstenošanu. Komisija ir darījusi visu iespējamo, lai nekavējoties reaģētu, ņemot vērā rīcības steidzamību un to, ka ļoti svarīgi ir nepieļaut iekšējā tirgus darbības traucējumus, ko radītu vienpusēji pasākumi, kurus pieņemtu dalībvalstis (kuras ir vai nav ESAO dalībnieces), rīkojoties neatkarīgi, vai rīcības trūkums, ja pārējās dalībvalstis nerīkotos kopīgi. Tika izskatīta arī iespēja ierosināt ieteikuma tiesības, taču tā tika atzīta par nepiemērotu, jo nenodrošina saskaņotu pieeju.

Lai sniegtu aktuālu izvērtējumu un pamatojumu, atsevišķs Dienestu darba dokuments, kas pievienots direktīvas priekšlikumam, sniedz plašu pārskatu par paveikto akadēmisko darbu un ekonomisko pamatojumu nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas jomā. Tā pamatā ir nesen veikti pētījumi, tostarp ESAO, Eiropas Komisijā un Eiropas Parlamentā. Dienestu darba dokumentā uzmanība vērsta uz galvenajiem elementiem un visbiežāk konstatētajiem mehānismiem, ko ESAO ziņojumos min saistībā ar agresīvu nodokļu plānošanu. Tajā apkopoti secinājumi, kas gūti, padziļināti izvērtējot agresīvas nodokļu plānošanas galvenos mehānismus, par pamatu ņemot izvērtējumu pa dalībvalstīm, kas veikts Komisijas uzdevumā 2015. gadā. Dienestu darba dokumentā norādīts, kādā veidā direktīva papildina citas iniciatīvas, kuru mērķis ir īstenot ESAO *BEPS* ziņojumu rezultātus ES, un ka tā paredz kopēju minimālu aizsardzības līmeni pret nodokļu apiešanu.

Tādēļ par šo priekšlikumu netika veikts ietekmes novērtējums šādu iemeslu dēļ: pastāv cieša saikne ar ESAO darbību *BEPS* jomā; dienestu darba dokuments sniedz nozīmīgu pamatojuma un izvērtējumu: ieinteresētās personas iepriekšējā posmā tika lielā mērā iesaistītas apspriedēs par ierosināto noteikumu konkrētās jomas elementiem; un galvenais – ir steidzami nepieciešama tūlītēja saskaņota rīcība ES šajā jautājumā, kas ir starptautiskas nozīmes politikas prioritāte.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis direktīvas priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Direktīva ir plaša tvēruma un to paredzēts attiecināt uz visiem nodokļu maksātājiem, kuri maksā uzņēmumu ienākuma nodokli dalībvalstī. Tās darbības jomā ietilpst arī tādu korporatīvo nodokļu maksātāju, uz kuriem direktīva neattiecas, pastāvīgās iestādes, kas atrodas Savienībā.

Shēmas, kuras skar šī direktīva, ietver tādas situācijas, kad nodokļu maksātāji rīkojas pretrunā likuma faktiskajam nolūkam, izmantojot valstu nodokļu sistēmās esošās atšķirības, lai samazinātu maksājamuos nodokļus. Nodokļu maksātāji var izmantot zemas nodokļa likmes vai dubultu atskaitīšanu, vai nodrošināt ienākuma neaplikšanu, padarot to atskaitāmu vienā jurisdikcijā un vienlaikus neiekļaujot to arī nodokļa bāzē pāri robežai. Šādu situāciju rezultāts ir traucēta darījumdarbības lēmumu pieņemšana iekšējā tirgū, un, ja netiks risināts, tas varētu radīt negodīgu nodokļu konkurenci. Nolūkā vērsties pret tādu nodokļu apiešanas praksi, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību, šajā direktīvā paredzēti nodokļu apiešanas novēršanas noteikumi šādās jomās: procentu atskaitīšanas tiesības; izceļošanas nodokļa uzlikšana; pārejas klauzula; vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR); noteikumi par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem (CFC); un sistēma, kas vērsas pret hibrīdneatbilstībām.

- Procentu atskaitīšanas tiesības

Starptautiskas uzņēmumu grupas bieži grupā esošās vienības finansē liela nodokļa jurisdikcijās, izmantojot parādu, un rīkojas tā, ka minētie uzņēmumi samaksā atpakaļ “paaugstinātus” procentus meitasuzņēmumiem, kuru rezidence ir zema nodokļa jurisdikcijā. Šādā veidā grupas nodokļu bāze (vai, precīzāk, to vienību nodokļu bāze, kuras samaksā atpakaļ “paaugstinātus” procentus) samazinās augsta nodokļa jurisdikcijās un savukārt palielinās zema nodokļa jurisdikcijās, kur tiek saņemts procentu maksājums. Kopējais rezultāts ir samazināta nodokļu bāze visai starptautiskajai uzņēmumu grupai kopumā.

Ierosinātā noteikuma mērķis ir novērst šādu praksi, ierobežojot to procentu apmēru, kurus nodokļu maksātājs ir tiesīgs atskaitīt taksācijas gadā. Tādējādi arī, domājams, mazināsies aizspriedumi pret pašu kapitāla finansējumu. Šim nolūkam neto procentu izdevumi būs atskaitāmi vien līdz noteiktai robežai, vadoties pēc nodokļu maksātāja bruto darbības peļņas. Ņemot vērā to, ka šī direktīva nosaka minimālo aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, tajā paredzēts atskaitīšanas robežu noteikt augstākajā ESAO ieteiktajā līmenī (10 līdz 30 %). Dalībvalstis var piemērot stingrākus noteikumus.

Lai gan ir vispārēji atzīts, ka uz finanšu sabiedrībām, proti, finanšu iestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām arī būtu jāattiecinā procentu atskaitīšanas ierobežojumi, tāpat ir atzīts arī tas, ka abām minētajām jomām ir īpašas iezīmes, kuru dēļ tām nepieciešama īpaši izstrādāta pieeja. Tas ir lielākoties tādēļ, ka pretstatā citām ekonomikas nozarēm finanšu sabiedrību finanšu izmaksas un ieņēmumi rodas, vai tiek uzkrāti, to pamatdarbības ietvaros. Tā kā šajā jomā diskusijas starptautiskā un Savienības kontekstā vēl nav noslēgušās, pašlaik vēl nav iespējams paredzēt konkrētus noteikumus finanšu un apdrošināšanas jomā. Tomēr ir nepieciešams precizēt to, ka neraugoties uz minēto finanšu sabiedrību izslēgšanu pagaidu kārtā, tomēr ir plānots paredzēt vispārēja rakstura procentu ierobežošanas noteikumu bez jebkādiem izņēmumiem.

- Izceļošanas nodokļa uzlikšana

Nodokļu maksātāji var mēģināt samazināt maksājamuos nodokļus, pārvietojot savu rezidenci nodokļu vajadzībām un/vai aktīvus uz zema nodokļa jurisdikcijām. Šāda prakse traucē tirgus darbību, jo samazina nodokļu bāzi izceļošanas valstī un nākotnē gūstamu peļņu aplikšanai ar nodokli pārvieto uz zema nodokļa jurisdikciju ieceļošanas valstī. Ja nodokļu maksātāji pārvieto savu rezidenci nodokļu vajadzībām no konkrētas dalībvalsts, minētajai dalībvalstij nākotnē nebūs tiesību uzlikt nodokli tādiem minēto nodokļu maksātāju ieņēmumiem, kuri ir radušies, bet vēl nav realizēti. Tās pašas problēmas rodas, ja nodokļu maksātāji pārvieto

aktīvus (tos neatsavinot) no vienas dalībvalsts uz citu un šajos aktīvos ir ietverta nerealizēta peļņa.

Izceļošanas nodokļa mērķis ir novērst nodokļu bāzes samazināšanu izcelsmes valstī, ja, nemainoties īpašumtiesībām, ārpus minētās valsts jurisdikcijas tiek pārvietoti tādi aktīvi, kuros ir ietverti pamatā esoši nerealizēti pieaugumi. Tā kā izceļošanas nodokļa piemērošana Savienībā ir saskaņā ar pamatbrīvībām un ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, šajā direktīvā ir ņemts vērā arī ES tiesību skatpunkts uz izceļošanas nodokļa uzlikšanu, dodot nodokļu maksātājiem iespēju atlikt nodokļa summas maksājumu, to maksājot vairāku gadu laikā un pa daļām.

- **Pārejas klauzula**

Ņemot vērā to, ka pastāv konkrētas grūtības piešķirt atlaides nodokļu kredīta veidā par ārzemēs samaksātiem nodokļiem, valstis arvien biežāk ārvalstīs gūtu ienākumu cenšas atbrīvot no nodokļiem. Šādai pieejai ir neparedzēta nelabvēlīga ietekme, proti, tā var sekmēt situācijas, kurās ienākums, kam nav uzlikts nodoklis vai uzlikts zems nodoklis, pārvietojas uz iekšējo tirgu un apgrozās Savienībā, daudzos gadījumos neaplikts ar nodokli, izmantojot Savienības tiesībās pieejamos instrumentus.

Parasti šādas prakses novēršanai izmanto pārejas klauzulas. Proti, nodokļu maksātājam nodoklis ir jāmaksā (tas nesaņem atbrīvojumu no nodokļa) un tam piešķir atlaidi par ārzemēs samaksāto nodokli. Šādā veidā tiks novērsta uzņēmumu peļņas novirzīšana ārpus augsta nodokļa jurisdikcijām uz zema nodokļa jurisdikcijām, izņemot gadījumus, kad šādai pārvietošanai ir pietiekams ekonomiskais pamatojums.

Zema nodokļa robežvērtība

Priekšlikumā direktīvai par KĶUINB Komisija paredzēja pārejas klauzulu, lai aptvertu situācijas, kad no trešām valstīm uz iekšējo tirgu pārvietojas tāds ienākums, par kuru trešajā valstī maksājamā peļņai piemērojamā likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par 40 % no vidējās likumiskās uzņēmumu nodokļu likmes Savienībā. Šis noteikums nodrošinātu to, ka trešās valsts izcelsmes ienākumam pirms pārvietošanās uz Savienību tiktu uzlikts tāds nodoklis, kurš atbilst vismaz minimālajam nodokļa apmēram, kas šāda veida maksājumam tiktu uzlikts gadījumā, ja tā izcelsme būtu dalībvalstī. Šim nolūkam priekšlikums par KĶUINB salīdzinājumam atsaucas uz vidējām likumiskajām uzņēmumu ienākuma nodokļa likmēm Savienībā.

Ņemot vērā to, ka ar šo direktīvu netiek izveidota vienota uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma un tajā nav paredzēts mehānisms uzņēmumu grupu nodokļu bāzes konsolidēšanai Savienībā tādā veidā kā tas paredzēts KĶUINB priekšlikumā, būtu loģiski par atsauci izmantot likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas ir spēkā tā nodokļu maksātāja dalībvalstī, kurš saņem ārvalstīs gūtu ienākumu, – vismaz līdz brīdim, kad tiks īstenoti plāni atkārtoti iesniegt priekšlikumu par KĶUINB, kā to paziņojusi Komisija.

Ierosinātajā sistēmā ņemts vērā tas, ka uzņēmumu ienākuma nodokļa likmju saskaņošana Savienībā vēl nav notikusi. Lai vērstos pret nodokļu apiešanas praksi, robežvērtība jebkurā gadījumā būtu jānosaka tā, lai tā aptvertu situācijas, kurās uzliktais nodoklis ir mazāks par 50 % salīdzinājumā ar saņemto nodokļu maksātāja valsti. Tomēr, no otras puses, robežvērtību nevar noteikt arī tik zemu, ka pasākumam vairs nebūtu nekādas jēgas, jo tas skartu vien visagresīvākās nodokļu jurisdikcijas. Tādēļ, lai panāktu līdzsvaru starp godīgu nodokļu konkurenci un nodokļu apiešanas prakses novēršanu, paredzēts kā kritēriju izmantot

pārbaudi, vai likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme valstī, kurā ir vienības rezidence nodokļu vajadzībām vai kurā atrodas pastāvīgā iestāde, ir mazāka par 40 % no nodokļu maksātāja valsts likumiskās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes.

Turklāt, piemērojot pārejas klauzulu, trešās valsts izcelsmes ienākumam, kas pārvietojas uz Savienību, nodokļu maksātāja dalībvalstī tiktu uzlikts nodoklis tādā pašā apmērā kā konkrētās valsts izcelsmes ienākumam, kas nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret Savienības un trešās valsts izcelsmes maksājumiem. Šādā veidā dalībvalstis ievērotu saistības, ko uzliek Eiropas Savienības un starptautiskās tiesības.

- Vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (*GAAR*)

Nodokļu plānošanas stratēģijas ir ļoti izsmalcinātas, un tiesību akti nodokļu jomā parasti nepilnveidojas tik ātri, lai aptvertu visu nepieciešamo aizsardzību pret konkrētām stratēģijām. Tādēļ nodokļu sistēmās izmanto *GAAR*; tie dod iespēju vērsties pret ļaunprātīgu praksi nodokļu jomā, ja nav konkrēta noteikuma nodokļu apiešanas jomā.

GAAR ir paredzēts, lai novērstu nepilnības, kas pastāv valstu konkrētajos noteikumos par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kuri vērsti pret nodokļu apiešanu. Tas attiecīgajiem dienestiem piešķirtu tiesības novērst situācijas, kad nodokļu maksātāji gūst labumu no ļaunprātīgām nodokļu shēmām. Atbilstoši *aquis* ierosinātais *GAAR* ir veidots saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par mākslīguma pārbaudēm, ja to piemēro Savienībā.

- Noteikumi par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem (*CFC*)

Nodokļu maksātāji ar kontrolētiem meitasuzņēmumiem zema nodokļa jurisdikcijās mēdz īstenot tādu nodokļu plānošanas praksi, kuras rezultātā lielas peļņas summas tiek pārvietotas no mātesuzņēmuma (ar lielu nodokli) uz meitasuzņēmumiem, kuri maksā mazu nodokli. Rezultātā samazinās visas grupas kopējās nodokļu saistības. Iepriekš minētais izvērtējums par zema nodokļa robežvērtību ir attiecināms arī uz *CFC* noteikumiem.

Ienākumi, ko pārvieto uz meitasuzņēmumu, parasti ir mobili pasīvi ienākumi. Piemēram, kopējā shēma būtu šāda: vispirms grupas ietvaros *CFC* tiek nodotas nemateriālu aktīvu (piemēram, intelektuālā īpašuma) īpašumtiesības un pēc tam tiek pārvietotas lielas ienākumu summas honorāru maksājumu veidā, ņemot vērā *CFC* tiesības rīkoties ar savā īpašumā un pārvaldībā esošiem aktīviem. Šāda peļņas novirzīšanas prakse pilnīgi noteikti traucē iekšējā tirgus darbību, jo īpaši tad, ja ienākumi tiek novirzīti ārpus ES uz trešām zema nodokļa valstīm.

CFC noteikumu rezultātā kontrolēta meitasuzņēmuma ienākumu, kuram uzlikts zems nodoklis, attiecinā uz tā mātesuzņēmumu. Tā rezultātā mātesuzņēmumam ienākumu nodoklis ir uzliekams tā rezidences valstī – parasti augsta nodokļa valstī. Tādējādi tiesību normas par *CFC* ir paredzētas, lai likvidētu stimulu pārvietot ienākumu, kuram pēc tam tiek uzlikts zems nodoklis citā jurisdikcijā.

- Sistēma, kas vērsas pret hibrīdneatbilstībām

Hibrīdneatbilstības rodas maksājumu (finanšu instrumentu) vai vienību atšķirīga juridiskā raksturojuma rezultātā, kad notiek divu tiesību sistēmu mijiedarbība. Šādu neatbilstību sekas bieži ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās pusēs robežai) vai ienākuma atskaitīšana vienā pusē un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā pusē robežai. Nodokļu maksātāji, it īpaši

pārrobežu struktūru gadījumā, bieži izmanto šādas valstu nodokļu sistēmās pastāvošās atšķirības un samazina savu nodokļu saistību kopējo apmēru Savienībā.

Šī problēma ir pētīta gan Rīcības kodeksa jautājumu grupā (uzņēmējdarbības nodokļi), gan ESAO. Lai dalībvalstu rīcībā būtu noteikumi, kas efektīvi novērš šādas neatbilstības, šajā direktīvā paredzēts, ka juridisko raksturojumu, ko hibrīda instrumentam vai vienībai dod dalībvalsts, kurā veikts maksājums, radušies izdevumi vai zaudējumi, attiecīgā gadījumā izmanto arī otra dalībvalsts, kura iesaistīta neatbilstībā.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Pašlaik starptautiskās nodokļu sistēmas politiskās prioritātes aktualizē vajadzību nodrošināt, ka nodokli maksā tajā vietā, kur gūta peļņa vai radīta vērtība. Tādēļ ir ļoti svarīgi atjaunot ticību nodokļu sistēmu godīgumam un ļaut valdībām faktiski īstenot nodokļu suverentitāti. Šie jaunie politiskie mērķi ir pārvērsti ieteikumos par konkrētu rīcību, kas saistīti ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) iniciatīvu, kura vērsta pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*). Reaģējot uz to, ka nepieciešams nodrošināt godīgāku nodokļu uzlikšanu, Komisija 2015. gada 17. jūnija paziņojumā ir izklāstījusi Rīcības plānu par taisnīgu un efektīvu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu Eiropas Savienībā³ (rīcības plāns).
- (2) Lielākā daļa dalībvalstu kā ESAO dalībnieces ir uzņēmušās saistības īstenot 15 rīcības punktus cīņā pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, kas nonāca atklātībā 2015. gada 5. oktobrī. Tādēļ iekšējā tirgus labas darbības nodrošināšanai ir būtiski, lai dalībvalstis kā minimumu īstenotu savas saistības *BEPS* ietvaros un plašākā kontekstā, rīkotos ar nolūku ierobežot nodokļu apiešanas praksi un nodrošinātu godīgu un faktisku nodokļu uzlikšanu Savienībā pietiekami saskanīgā un koordinētā veidā. Tīrgū, kurā ekonomikas ir lielā mērā savstarpēji saistītas, ir nepieciešamas kopīgas stratēģiskas metodes un koordinēta rīcība, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību un izmantotu visus maksimāli iespējamus pozitīvos ieguvumus no iniciatīvas, kas vērsta pret *BEPS*. Turklāt vienīgi ar kopīgiem noteikumiem varētu novērst tirgus sadrumstalotību un darīt galu pastāvošajām neatbilstībām un tirgus kropļojumiem. Visbeidzot, tādi valstu īstenošanas pasākumi, kuriem visā Savienībā ir kopīgs pamats,

¹ OV C, , , lpp.

² OV C, , , lpp.

³ Komisijas Paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei "Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma Eiropas Savienībā: piecas galvenās rīcības jomas", COM (2015) 302 *final*, 2015. gada 17. jūnijs.

nodokļu maksātājiem sniegtu juridisko noteiktību par to, ka minētie pasākumi ir savietojami ar Savienības tiesībām.

- (3) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus, lai pastiprinātu vidējo aizsardzības līmeni pret agresīvu nodokļu plānošanu iekšējā tirgū. Tā kā minētajiem noteikumiem būtu jāiekļaujas 28 dažādās uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmās, tie būtu jāparedz kā vispārīgi noteikumi un īstenošana jāatstāj dalībvalstu ziņā, jo tās labāk spēj traktēt šo noteikumu īpašos elementus tādā veidā, lai tos pēc iespējas labāk pielāgotu savām uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Šo mērķi varētu sasniegt, izveidojot Savienībā minimālo aizsardzības līmeni valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Tādēļ ir nepieciešams koordinēt dalībvalstu reakciju 15 rīcības punktu īstenošanā, kas vērsti pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, ar mērķi padarīt iedarbīgāku veidu, kā iekšējais tirgus kopumā vēršas pret nodokļu apiešanas praksi. Tādēļ ir nepieciešams noteikt kopīgu minimālās aizsardzības līmeni iekšējā tirgus konkrētās jomās.
- (4) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus, kas piemērojami visiem tiem nodokļu maksātājiem, kuri maksā uzņēmumu ienākuma nodokli dalībvalstī. Minētie noteikumi būtu jāpiemēro arī minēto korporatīvo nodokļu maksātāju pastāvīgām iestādēm, kuras var atrasties citā(-s) dalībvalstī(-s). Korporatīvie nodokļu maksātāji var būt dalībvalsts rezidenti nodokļu vajadzībām vai var būt izveidojuši uzņēmumu dalībvalsts tiesību aktos noteiktajā kārtībā. Tādu vienību pastāvīgās iestādes, kuru rezidences vieta nodokļu vajadzībām ir trešajā valstī, arī būtu jāaptver šajos noteikumos, ja tās atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs.
- (5) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus, kas vērsti pret nodokļu bāzes samazināšanu iekšējā tirgū un peļņas novirzīšanu ārpus iekšējā tirgus. Lai sekmētu šā mērķa sasniegšanu, ir nepieciešami noteikumi šādās jomās: procentu atskaitīšanas ierobežojumi, izceļošanas nodokļa uzlikšana, pārejas klauzula, vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, noteikumi attiecībā uz kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem un sistēma, kas vēršas pret hibrīdneatbilstībām. Gadījumos, kad minēto noteikumu piemērošana izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu, nodokļu maksātājiem būtu jāsaņem atvieglojums, kas attiecīgā gadījumā izpaužas kā citā dalībvalstī vai trešā valstī samaksātā nodokļa atskaitīšana. Tādējādi noteikumiem vajadzētu būt ar mērķi ne vien vērsties pret nodokļu apiešanas praksi, bet arī izvairīties no citu iekšējā tirgus šķēršļu radīšanas, piemēram, nodokļu dubultas uzlikšanas.
- (6) Cenšoties samazināt globālās nodokļu saistības, pārrobežu uzņēmumu grupas arvien vairāk mēģina novirzīt peļņu no liela nodokļa jurisdikcijām uz zemāka nodokļa jurisdikcijām, bieži izmantojot paaugstinātus procentu maksājumus. Procentu ierobežošanas noteikums ir nepieciešams, lai šādu praksi novērstu, ierobežojot nodokļu maksātāja iespējas atskaitīt neto finanšu izmaksas (proti, finanšu ieņēmumu un finanšu izdevumu starpību). Tādēļ ir nepieciešams noteikt atskaitāmo izdevumu īpatsvaru, par atsauci ņemot nodokļu maksātāja rezultātu pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (*EBITDA*). No nodokļa atbrīvotus finanšu ieņēmumus nevajadzētu ņemt vērā finanšu izdevumu aprēķinā. Tādēļ nosakot procentus, ko var atskaitīt, būtu jāņem vērā vienīgi apliekamais ienākums. Lai vienkāršotu situāciju tādiem nodokļu maksātājiem, kuriem ir mazāks risks attiecībā uz nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, neto procentiem vienmēr jābūt atskaitāmiem līdz konkrētai maksimālajai summai, kuru piemēro, ja atskaitījums pārsniedz ar *EBITDA* aprēķināto īpatsvaru. Ja nodokļu maksātājs ir daļa no grupas, kura sniedz obligātos konsolidētos pārskatus, tad, piešķirot nodokļu maksātājam tiesības atskaitīt lielākas neto finanšu izmaksas, būtu jāņem vērā visas grupas

parādsaistības. Procentu ierobežošanas noteikums būtu jāpiemēro attiecībā uz nodokļu maksātāja neto finanšu izmaksām, neatkarīgi no tā, vai izmaksu pamatā esošais parāds radies valstī, pārrobežu situācijā Savienībā vai ar trešām valstīm. Lai gan ir vispārēji atzīts, ka uz finanšu sabiedrībām, proti, finanšu iestādēm un apdrošināšanas sabiedrībām arī būtu jāattiecinā procentu atskaitīšanas ierobežojumi, tāpat ir atzīts arī tas, ka abām minētajām jomām ir īpašas iezīmes, kuru dēļ tām nepieciešama īpaši izstrādāta pieeja. Tā kā šajā jomā diskusijas starptautiskā un Savienības kontekstā vēl nav atrasts galīgs risinājums, pašlaik vēl nav iespējams ietvert konkrētus noteikumus finanšu un apdrošināšanas jomā.

- (7) Izceļošanas nodokļus izmanto, lai valsts uzliktu nodokli tāda nodokļu maksātāja, kas pārvieto aktīvus vai savu rezidenci nodokļu vajadzībām ārpus valsts nodokļu jurisdikcijas, jebkura kapitāla pieauguma, kas radies tās teritorijā, ekonomiskajai vērtībai, pat ja šis pieaugums izceļošanas laikā vēl nav realizēts. Tādēļ ir nepieciešams konkretizēt situācijas, kurās uz nodokļu maksātājiem attiecas noteikumi par izceļošanas nodokli un tā nerealizētajam kapitāla pieaugumam, kas ietverts pārvietotajos aktīvos, uzliek nodokli. Lai aprēķinātu summas, ir svarīgi noteikt pārvietoto aktīvu tirgus vērtību, pamatojoties uz nesaistītu uzņēmumu darījuma principu. Nepieciešams risināt izceļošanas nodokļa piemērošanu Savienībā un paskaidrot nosacījumus, lai atbilstu Savienības tiesībām. Minētajās situācijās nodokļu maksātājiem vajadzētu būt tiesīgiem vai nu nekavējoties samaksāt novērtēto izceļošanas nodokļa summu, vai atlikt nodokļa summas maksāšanu, to veicot vairāku gadu laikā, iespējams ar procentiem un garantiju, un savas nodokļu saistības nokārtojot pa daļām. Izceļošanas nodoklis nebūtu jāiekasē gadījumos, kad aktīvi tiek pārvesti pagaidu kārtā, ja ir paredzēts tos pārvietot atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti un ja pārvešana notikusi, lai ievērotu prudenciālās prasības, vai likviditātes pārvaldības nolūkiem, vai vērtspapīru finansēšanas darījumos, vai ja aktīvi iesniegti kā nodrošinājums.
- (8) Ņemot vērā to, ka pastāv konkrētas grūtības piešķirt atlaides nodokļu kredīta veidā par ārzemēs samaksātiem nodokļiem, valstis arvien biežāk rezidences valstī cenšas atbrīvot no nodokļiem ārvalstīs gūto ienākumu. Tomēr šādai pieejai ir neparedzēta nelabvēlīga ietekme, proti, tā sekmē situācijas, kurās ienākums, kam nav uzlikts nodoklis vai uzlikts zems nodoklis, pārvietojas uz iekšējo tirgu un apgrozās Savienībā, daudzos gadījumos neaplikts ar nodokli, izmantojot Savienības tiesībās pieejamos instrumentus. Parasti šādas prakses novēršanai izmanto pārejas klauzulas. Tādēļ ir nepieciešams paredzēt pārejas klauzulu, kura vērsas pret tādiem konkrētiem ārvalstīs gūta ienākuma veidiem, piemēram, peļņas sadale, ienākums no daļu atsavināšanas un pastāvīgās iestādes peļņa, kuri Savienībā ir atbrīvoti no nodokļiem un kuru izcelsme ir trešajās valstīs. Šim ienākumam būtu jāuzliek nodoklis Savienībā, ja tam trešajā valstī uzliktais nodoklis ir zemāks par noteikto līmeni. Ņemot vērā to, ka pārejas klauzulā nav prasīta kontrole pār vienību, kurai uzlikts zems nodoklis, un ka tādēļ var nebūt pieejami vienības obligātie pārskati, faktiskās nodokļa likmes aprēķināšana var būt ļoti sarežģīts pasākums. Tādēļ dalībvalstīm, piemērojot pārejas klauzulu, būtu jāizmanto likumiskā nodokļa likme. Lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu, dalībvalstīm, kuras piemēro pārejas klauzulu, būtu jāpiešķir atlaide par ārvalstīs samaksāto nodokli.
- (9) Vispārējus noteikumus par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu (GAAR) nodokļu sistēmās izmanto, lai vērstos pret ļaunprātīgu nodokļu praksi, kas vēl nav aptverta konkrētiem gadījumiem paredzētos noteikumos. Proti, GAAR izmantošanas nolūks ir novērst nepilnības, neskarot konkrētu ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas noteikumu piemērojamību. Savienībā GAAR piemērošana būtu jāattiecinā vienīgi uz

struktūrām, kuras ir “pilnībā mākslīgas” (neīstas); citādā gadījumā nodokļu maksātājam būtu jādod tiesības saviem tirdzniecības darījumiem izvēlēties visefektīvāko nodokļu struktūru. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt to, ka GAAR valstu līmenī, Savienības līmenī un ar trešām valstīm piemēro vienotā veidā, lai nebūtu atšķirību to piemērošanas tvērumā un rezultātos valstu līmenī un pārrobežu situācijās.

- (10) Kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (*CFC*) noteikumu rezultātā kontrolēta meitasuzņēmuma ienākumu, kuram uzlikts zems nodoklis, attiecina uz tā mātesuzņēmumu. Tādējādi mātesuzņēmums kļūst par šā attiecinātā ienākuma nodokļa subjektu tajā valstī, kurā ir tā rezidence nodokļu vajadzībām. Atkarībā no konkrētās valsts politiskajām prioritātēm, *CFC* noteikumu adresāts var būt viss meitasuzņēmums, kam uzlikts zems nodoklis, vai ienākums, kurš ir mākslīgi novirzīts uz meitasuzņēmumu. Vēlams risināt šāda veida situācijas gan trešās valstīs, gan Savienībā. Lai ievērotu pamatbrīvības, minēto noteikumu ietekme Savienībā būtu jāattiecinā vienīgi uz tādām struktūrām, kuru rezultātā peļņa tiek mākslīgi novirzīta no mātesuzņēmuma dalībvalsts uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu (*CFC*). Šajā gadījumā ienākumu summas, ko attiecina uz mātesuzņēmumu, būtu jākorrigē, par atsauci izmantojot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu, lai mātesuzņēmuma valsts uzliktu nodokli *CFC* ienākumam, ciktāl nav ievērots minētais princips. No *CFC* noteikumu darbības jomas būtu jāizslēdz tādas finanšu sabiedrības, kuru rezidences vieta nodokļu vajadzībām ir Savienībā, tostarp šādu sabiedrību pastāvīgās iestādes, kuras atrodas Savienībā. Tā jārikojas tādēļ, ka Savienībā *CFC* tiesību aktu piemērošanas joma būtu jāattiecinā tikai uz mākslīgām situācijām, kurās nav ekonomiskās būtības, kas nozīmētu, ka nav domājama finanšu un apdrošināšanas jomas aptveršana, kurās ir daudz regulējuma.
- (11) Hibrīdneatbilstības rodas maksājumu (finanšu instrumentu) vai vienību atšķirīga juridiskā raksturojuma dēļ, un šīs atšķirības nāk klajā divu jurisdikciju tiesību sistēmu mijiedarbībā. Šādu neatbilstību sekas bieži ir dubulta atskaitīšana (proti, atskaitīšana abās valstīs) vai ienākuma atskaitīšana vienā dalībvalstī un tā neiekļaušana nodokļa bāzē otrā dalībvalstī. Lai izvairītos no šāda iznākuma, ir nepieciešams paredzēt noteikumus, saskaņā ar ko neatbilstības gadījumā vienai no divām jurisdikcijām būtu jānosaka hibrīda instrumenta vai vienības juridiskais raksturojums un otrai jurisdikcijai tas būtu jāatzīst. Lai gan dalībvalstis Rīcības kodeksa jautājumu grupā (uzņēmējdarbības nodokļi) ir vienojušās par hibrīda vienību⁴ un hibrīda pastāvīgo iestāžu⁵ nodokļu režīmu Savienībā, kā arī par hibrīda vienību nodokļu režīmu attiecībās ar trešām valstīm, vēl ir nepieciešams pieņemt saistošus noteikumus. Visbeidzot, ir nepieciešams ierobežot minēto noteikumu darbības jomu, tos attiecinot vienīgi uz hibrīdneatbilstībām starp dalībvalstīm. Hibrīdneatbilstības starp dalībvalstīm un trešām valstīm vēl jāturpina izvērtēt.
- (12) Ir nepieciešams precizēt, ka šajā direktīvā paredzēto noteikumu, kas vērsti pret nodokļu apiešanu, īstenošanai nebūtu jāskar nodokļu maksātāja pienākumu ievērot nesaistītu uzņēmumu darījuma principu vai attiecīgā gadījumā dalībvalstu tiesības koriģēt nodokļu saistības, palielinot tās, saskaņā ar nesaistītu uzņēmumu darījuma principu.

⁴ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 16553/14, FISC 225, 11.12.2014.

⁵ Rīcības kodekss (uzņēmējdarbības nodokļi) – Ziņojums Padomei, 9620/15, FISC 60, 11.6.2015.

- (13) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju⁶. Tiesības uz personas datu aizsardzību, kas noteiktas ES Pamattiesību hartas 8. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK⁷, attiecas uz personas datu apstrādi, ko veic šīs direktīvas jomā.
- (14) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas galvenais mērķis ir uzlabot iekšējā tirgus kopējo noturību pret nodokļu apiešanas praksi pārrobežu situācijās, šo mērķi nevar pietiekami labi sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi. Valstu ienākuma nodokļa sistēmas ir atšķirīgas un dalībvalstu neatkarīga rīcība tikai palielinātu iekšējā tirgū tiešo nodokļu jomā pastāvošo sadrumstalotību. Tādējādi neefektivitāte un traucējumi saglabātos atšķirīgu valstu pasākumu mijiedarbībā. Rezultāts būtu saskaņotības trūkums. Ņemot vērā to, ka liela apmēra neefektivitāte iekšējā tirgū galvenokārt izraisa pārrobežu rakstura problēmas, novēršanas pasākumi būtu jāpieņem Savienības līmenī. Tādēļ ir svarīgi pieņemt risinājumus, kas darbojas visā iekšējā tirgū, un to var labāk panākt Savienības līmenī. Tādējādi Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai. Nosakot minimālo aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, direktīvas mērķis ir panākt vien minimālo saskaņotības pamatlīmeni Savienībā, kas nepieciešams tās mērķu sasniegšanai.
- (15) Komisijai būtu jāizvērtē šīs direktīvas īstenošana pēc trim gadiem no tās stāšanās spēkā un par to jāziņo Padomei. Dalībvalstīm būtu jāpaziņo Komisijai visa informācija, kas nepieciešama šim novērtējumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Direktīvu piemēro visiem nodokļu maksātājiem, kuri maksā uzņēmumu ienākuma nodokli vienā vai vairākās dalībvalstīs, tostarp vienību, kuru rezidences vieta nodokļu vajadzībām ir trešajā valstī, pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās dalībvalstīs.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “aizņēmumu izmaksas” ir procentu izdevumi un citas līdzvērtīgas izmaksas, kas nodokļu maksātājam rodas saistībā ar līdzekļu aizņēmumiem, tostarp jebkura

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. decembra Direktīva (EK) Nr. 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un par šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

starpība starp aizņemtajiem līdzekļiem un summu termiņa beigās, procentu elements nomas līgumā, ja ekonomiskais īpašnieks ir tiesīgs atskaitīt šos procentus un izmaksas, kas radušies saistībā ar līdzekļu iegūšanu;

- (2) “pārsniedzošās aizņēmumu izmaksas” ir summa, par kuru nodokļu maksātāja aizņēmumu izmaksas pārsniedz ienākumus no procentiem un citus līdzvērtīgus apliekamus ienākumus no finanšu aktīviem, kurus nodokļu maksātājs saņem;
- (3) “finanšu aktīvs” ir finanšu instrumenti atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES⁸ 4. panta 1. punkta 15). apakšpunktā un noguldījumi un strukturālie noguldījumi, prasījumi no aizdevumiem un apdrošināšanas ieguldījumu produkti;
- (4) “finanšu sabiedrība” ir jebkurš no šādiem subjektiem:
 - (a) kredītiestāde vai ieguldījumu brokeru sabiedrība atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 1). apakšpunktā⁹;
 - (b) apdrošināšanas sabiedrība atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 1). punktā¹⁰;
 - (c) pārāpdrošināšanas sabiedrība atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/138/EK 13. panta 4). punktā;
 - (d) papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcija, kas ir Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/41/EK¹¹ darbības jomā, ja vien dalībvalsts nav izvēlējusies pilnībā vai daļēji nepiemērot minēto direktīvu šādai institūcijai saskaņā ar minētās direktīvas 5. pantu, vai papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas pārvaldnieks, kā minēts Direktīvas 2003/41/EK 19. panta 1. punktā;
 - (e) alternatīvais ieguldījumu fonds, kuru pārvalda alternatīvo ieguldījumu fonda pārvaldnieks atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā¹²;
 - (f) pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (“PVKIU”) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK¹³ 1. panta 2. punkta nozīmē;

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/65/ES par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 25. novembra Direktīva 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārāpdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) (OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 8. jūnija Direktīva 2011/61/ES par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/65/EK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- (g) CCP atbilstoši definīcijai Regulas 2012/648/ES 2. panta 1). punktā¹⁴;
- (h) centrālie vērtspapīru depozitāriji atbilstoši definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 909/2014¹⁵ 2. panta 1. punkta 1). apakšpunktā.
- (5) “aktīvu pārvešana” ir darbība, kuras rezultātā tiesības uzlikt nodokli pārvestajiem aktīviem tiek nodotas citai dalībvalstij vai trešai valstij, savukārt aktīvi paliek tā paša nodokļu maksātāja faktiskā īpašumā, izņemot aktīvu pārvešanu pagaidu kārtā, ja paredzēta aktīvu pārvešana atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti;
- (6) “rezidences nodokļu vajadzībām pārcelšana” ir darbība, kuras rezultātā nodokļu maksātājs zaudē vienas dalībvalsts rezidenci nodokļu vajadzībām un iegūst citas dalībvalsts vai trešās valsts rezidenci nodokļu vajadzībām;
- (7) “pastāvīgās iestādes pārcelšana” ir darbība, kuras rezultātā nodokļu maksātājs zaudē ar nodokli apliekamu klātbūtni dalībvalstī un iegūst ar nodokli apliekamu klātbūtni citā dalībvalstī vai trešā valstī, nekļūstot par minētās dalībvalsts vai trešās valsts rezidentu nodokļu vajadzībām.

3. pants

Minimālais aizsardzības līmenis

Direktīva neliedz piemērot valstu iekšējo vai starpvalstu nolīgumu noteikumus, kuru mērķis ir garantēt augstāku valsts iekšējās uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes aizsardzības līmeni.

II NODAĻA

PASĀKUMI PRET NODOKĻU APIEŠANU

4. pants

Procentu ierobežošanas noteikums

1. Aizņēmumu izmaksas vienmēr atskaita, nepārsniedzot nodokļu maksātāja saņemto procentu vai citu no finanšu aktīviem gūtu apliekamu ieņēmumu apjomu.
2. Pārsniedzot aizņēmumu izmaksas ir atskaitāmas tajā taksācijas gadā, kad tās ir radušās, nepārsniedzot 30 % no nodokļu maksātāja rezultāta pirms procentiem, nodokļiem, nolietojuma un amortizācijas (EBITDA) vai EUR 1 000 000, izvēloties lielāko summu. EBITDA aprēķina, ar nodokli apliekamam ienākumam pieskaitot atpakaļ neto procentu izdevumu summas, kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem, un citu izmaksu, kas līdzvērtīgas procentiem, summas, kā arī nolietojuma un amortizācijas summas, kuras koriģētas nodokļu aprēķināšanas nolūkiem.
3. Atkāpjoties no 2. punkta noteikumiem, nodokļu maksātājam var dot tiesības pārsniedzot aizņēmumu izmaksas atskaitīt pilnā apmērā, ja nodokļu maksātājs var

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regula (ES) Nr. 909/2014 par vērtspapīru norēķinu uzlabošanu Eiropas Savienībā, centrālajiem vērtspapīru depozitārijiem un grozījumiem Direktīvās 98/26/EK un 2014/65/ES un Regulā (ES) Nr. 236/2012 (OV L 257, 28.8.2014., 1. lpp.).

pierādīt, ka tā pašu kapitāla īpatsvars tā kopējos aktīvos ir vienāds ar līdzvērtīgo īpatsvaru visai grupaīvai vai lielāks par to.

Šā punkta pirmo daļu piemēro, ievērojot šādus nosacījumus:

- (a) nodokļu maksātāja pašu kapitāla īpatsvaru tā kopējos aktīvos uzskata par vienādu ar līdzvērtīgo īpatsvaru visai grupai, ja tas ir zemāks par ne vairāk kā 2 procentu punktiem;
 - (b) grupa sastāv no visām vienībām, kas ietvertas revidētajos konsolidētajos finanšu pārskatos, kuri sagatavoti saskaņā ar Starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem vai dalībvalsts finanšu pārskatu standartu sistēmu, vai Amerikas Savienoto Valstu vispārpieņemtajiem grāmatvedības principiem (GAAP);
 - (c) visi aktīvi un saistības ir novērtēti, izmantojot to pašu metodi, kura izmantota konsolidētajos finanšu pārskatos;
 - (d) nodokļu maksātāja pašu kapitālu un kopējos aktīvus samazina par iemaksām, kas veiktas sešu mēnešu laikā pirms attiecīgās bilances datuma, ja minētās iemaksas atbilst izņemtajiem līdzekļiem vai sadalei sešu mēnešu laikā pēc attiecīgās bilances datuma;
 - (e) maksājumi saistītajiem uzņēmumiem nepārsniedz 10 % no grupas kopējiem neto procentu izdevumiem.
4. Attiecīgā taksācijas gada *EBITDA*, kas pārsniedz tajā vai iepriekšējos taksācijas gados nodokļu maksātājam radušās aizņēmumu izmaksas, var pārnest uz nākamajiem taksācijas gadiem.
5. Aizņēmumu izmaksas, kuras nevar atskaitīt tekošajā taksācijas gadā saskaņā ar 2. punktu, ir atskaitāmas turpmākajos taksācijas gados, nepārsniedzot 30 procentus no *EBITDA*, tāpat kā attiecīgo gadu aizņēmumu izmaksas.
6. Šā panta 2. līdz 5. punktu nepiemēro finanšu sabiedrībām.

5. pants

Izceļošanas nodokļa uzlikšana

1. Nodokļu maksātājs maksā nodokli, kura apmērs atbilst pārvesto aktīvu tirgus vērtībai izceļošanas laikā, no kuras atņemta to vērtība nodokļu vajadzībām, jebkurā no šādiem gadījumiem:
- (a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešajā valstī;
 - (b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī;
 - (c) nodokļu maksātājs pārceļ rezidenci nodokļu vajadzībām uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, izņemot tos aktīvus, kuriem saglabājas faktiskā saikne ar pastāvīgo iestādi pirmajā dalībvalstī;
 - (d) nodokļu maksātājs pārceļ pastāvīgo iestādi ārpus kādas dalībvalsts.
- Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkiem jebkāda aktīvu turpmāka pārvešana no pastāvīgās iestādes, kura atrodas pirmajā dalībvalstī un ar kuru aktīviem ir faktiskā saikne, uz trešo valsti, ir uzskatāma par atsavināšanu par tirgus vērtību.
2. Nodokļu maksātājs var atlikt 1. punktā minētā izceļošanas nodokļa maksāšanu, maksājot to pa daļām ne mazāk kā 5 gadu laikā, jebkurā no šādiem gadījumiem:

- (a) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no galvenā biroja uz pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešajā valstī, kura ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu (“EEZ līgums”);
 - (b) nodokļu maksātājs pārved aktīvus no savas pastāvīgās iestādes dalībvalstī uz savu galveno biroju vai uz citu pastāvīgo iestādi citā dalībvalstī vai trešā valstī, kura ir puse EEZ līgumā;
 - (c) nodokļu maksātājs pārceļ rezidenci nodokļu vajadzībām uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, kura ir puse EEZ līgumā;
 - (d) nodokļu maksātājs pārceļ pastāvīgo iestādi uz citu dalībvalsti vai trešo valsti, kura ir puse EEZ līgumā.
3. Ja nodokļu maksātājs atliek maksāšanu saskaņā ar 2. punktu, procentus attiecīgā gadījumā var iekasēt saskaņā ar nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams novērtēto nodokļu saistību vērtības saglabāšanai.
- Ja pastāv pierādāms un faktiskas neatgūšanas risks, nodokļu maksātājiem kā nosacījumu maksājuma atlikšanai, kas paredzēta 2. punktā, var pieprasīt sniegt garantiju.
- Šā punkta otro daļu nepiemēro gadījumā, ja nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalsts tiesību aktos ir paredzēta iespēja nodokļu parādu atgūt ar cita tāda nodokļu maksātāja starpniecību, kurš ir tās pašas grupas sastāvā un kurš ir minētās dalībvalsts rezidents nodokļu vajadzībām.
4. Maksājuma atlikšanu, kas paredzēta 2. punktā, nekavējoties pārtrauc un nodokļu parāds ir atgūstams šādos gadījumos:
- (a) pārvestie aktīvi tiek atsavināti;
 - (b) pārvestie aktīvi vēlāk tiek pārvesti uz trešo valsti;
 - (c) nodokļu maksātāja rezidence nodokļu vajadzībām vai pastāvīgā iestāde vēlāk tiek pārcelta uz trešo valsti;
 - (d) nodokļu maksātājs bankrotē vai tiek likvidēts.
5. Ja aktīvi tiek pārvesti uz citu dalībvalsti, rezidence nodokļu vajadzībām vai pastāvīgā iestāde pārcelta uz citu dalībvalsti, minētā dalībvalsts atzīst nodokļu maksātāja vai pastāvīgās iestādes dalībvalstī noteikto tirgus vērtību par aktīvu sākotnējo vērtību nodokļu vajadzībām.
6. Šā panta 1. līdz 5. punkta nolūkiem “tirgus vērtība” ir summa, pret kuru var apmainīt aktīvu vai par kuru var nokārtot savstarpējas saistības tiešā labprātīgā darījumā starp nesaistītiem pircējiem un pārdevējiem.
7. Šo pantu nepiemēro aktīvu pārvešanai pagaidu kārtā, ja paredzēta aktīvu pārvešana atpakaļ uz aktīvu pārvedēja dalībvalsti.

6. pants

Pārejas klauzula

1. Dalībvalstis neatbrīvo nodokļu maksātāju no nodokļa par tādiem ārvalstīs gūtiem ienākumiem, kurus nodokļu maksātājs ir saņēmis kā sadalīto peļņu no vienības trešajā valstī vai kā ienākumus no daļu atsavināšanas, kas tam piederējušas vienībā

trešajā valstī, vai kā ienākumus no pastāvīgās iestādes, kura atrodas trešajā valstī, ja vienības rezidences valstī vai pastāvīgās iestādes atrašanās valstī tās peļņai ir uzliekams nodoklis, kura likumiskā uzņēmumu ienākuma nodokļa likme ir mazāka par 40 procentiem no nodokļu maksātāja dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmā piemērojamās likumiskās nodokļa likmes. Minētajos apstākļos nodokļu maksātājs maksā nodokli par ārvalstīs gūtajiem ienākumiem, atskaitot nodokli, kas samaksāts trešajā valstī kā daļa no tā nodokļu saistībām tā rezidences valstī nodokļu vajadzībām. Atskaitījums nedrīkst pārsniegt nodokļa summu, kura aprēķināta pirms atskaitīšanas, par to ienākumu, kuram var uzlikt nodokli.

2. Pirmo punktu nepiemēro šādiem zaudējumu veidiem:

- (a) zaudējumi, kas radušies nodokļu maksātāja, kas ir rezidents, pastāvīgajai iestādei trešā valstī;
- (b) zaudējumi no daļu atsavināšanas tādā vienībā, kuras rezidence nodokļu vajadzībām ir trešā valstī.

7. pants

Vispārējs noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu

- 1. Neīstas struktūras vai to virknes, kuru pastāvēšanas objektīvais iemesls ir gūt tādas nodokļu priekšrocības, kuras ir pretrunā citādā gadījumā piemērojamo nodokļu normu priekšmetam vai nolūkam, neņem vērā uzņēmumu ienākuma nodokļa saistību aprēķināšanas vajadzībām. Struktūra var ietvert vairākus posmus vai daļas.
- 2. Direktīvas 1. punkta nolūkos struktūra vai struktūru virkne ir uzskatāma par neīstu, ciktāl tā nav izveidota pamatotu komerciālu iemeslu dēļ, kas atspoguļo ekonomisko realitāti.
- 3. Ja saskaņā ar 1. punktu netiek ņemta vērā struktūra vai struktūru virkne, nodokļu saistības aprēķina, par atsauci izmantojot ekonomisko būtību saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

8. pants

Tiesību normas par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem

- 1. Vienības nesadalītos ienākumus iekļauj nodokļu maksātāja nodokļu bāzē, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - (a) nodokļu maksātājs pats vai kopā ar saviem saistītajiem uzņēmumiem, kas atbilst definīcijai piemērojamā uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmā, tur tiešu vai netiešu dalību vairāk nekā 50 % balsstiesību apmērā vai tam pieder vairāk nekā 50 % no kapitāla, vai tas ir tiesīgs saņemt vairāk nekā 50 % no šīs vienības peļņas;
 - (b) saskaņā ar vienības valstī piemērojamo vispārējo režīmu peļņai ir uzliekams uzņēmumu ienākuma nodoklis, kura faktiskā likme ir mazāka par 40 % no faktiskās nodokļa likmes, ko piemērotu saskaņā ar nodokļu maksātāja dalībvalstī piemērojamo uzņēmumu ienākuma nodokļu sistēmu;
 - (c) vairāk nekā 50 procenti no ienākumiem, ko ir uzkrājusi vienība, ir attiecināmi uz jebkuru no šādām kategorijām:
 - i) procenti vai jebkādi citi ienākumi, ko rada finanšu aktīvi;

- ii) autoratlīdzības vai jebkādi citi ienākumi, ko rada intelektuālais īpašums vai tirgojamas atļaujas;
 - iii) dividendes un ienākumi no akciju atsavināšanas;
 - iv) ienākumi no finanšu līzings;
 - v) ienākumi no nekustamā īpašuma, ja vien nodokļu maksātāja dalībvalstij nebūtu tiesību uzlikt šiem ienākumiem nodokli saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar trešo valsti;
 - vi) ienākumi no apdrošināšanas, banku un citas finanšu darbības;
 - vii) ienākumi no pakalpojumiem, kas sniegti nodokļu maksātājam vai tā saistītiem uzņēmumiem;
- (d) vienība nav tāds uzņēmums, kura galvenās kategorijas akcijas tiek regulāri tirgotas vienā vai vairākās atzītās fondu biržās.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu piemēro finanšu sabiedrībām tikai tādā gadījumā, ja vairāk nekā 50 procenti no vienības ienākumiem minētajās kategorijās radušies darījumos ar nodokļu maksātāju vai tā saistītajiem uzņēmumiem.

2. Dalībvalstis nepiemēro šā panta 1. punktu, ja vienības rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir puse EEZ līgumā, vai nepiemēro attiecībā uz trešās valsts vienības pastāvīgo iestādi, kura atrodas dalībvalstī, ja vien vienības iestāde nav pilnībā mākslīga, vai, ciktāl vienība savas darbības laikā iesaistās neīstās struktūrās, kuru izveidošanas objektīvais iemesls ir nodokļu priekšrocību gūšana.

Šā panta 1. punktu nepiemēro finanšu sabiedrībām, kuru rezidence nodokļu vajadzībām ir dalībvalstī vai trešā valstī, kas ir puse EEZ līgumā, un to pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās dalībvalstīs.

Šā punkta pirmās daļas nolūkiem struktūru vai to virkni uzskata par neīstu, ciktāl vienībai nebūtu piederējuši aktīvi vai tā nebūtu uzņēmusies riskus, kuri rada visus tās ienākumus vai daļu no tās ienākumiem, ja tā nebūtu bijusi tāda uzņēmuma kontrolē, kurā nozīmīgi amatpersonu pienākumi, kas skar minētos aktīvus un riskus, tiek pildīti un ir par iemeslu kontrolētā uzņēmuma ienākumu gūšanai.

Ja vienība iesaistās neīstās struktūrās, tad ienākumi, kas iekļaujami kontrolējošā uzņēmuma nodokļa bāzē, ir vienīgi tās summas, kuras radušās no aktīviem un riskiem, kas saistīti ar nozīmīgu amatpersonu pienākumiem, ko izpilda kontrolējošais uzņēmums. Kontrolētā ārvalstu uzņēmuma attiecināmos ienākumus aprēķina saskaņā ar nesaistītu pušu darījuma principu.

9. pants

Kontrolētu ārvalstu uzņēmumu ienākumu aprēķināšana

1. Ienākumus, ko iekļauj nodokļa bāzē, aprēķina atbilstoši tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas noteikumiem, kurā ir nodokļu maksātāja rezidence nodokļu vajadzībām. Vienības zaudējumus neiekļauj nodokļa bāzē, bet pārnēs uz nākamajiem periodiem un ņem vērā, piemērojot 8. pantu, secīgajos taksācijas gados.
2. Nodokļa bāzē ietveramos ienākumus aprēķina proporcionāli nodokļu maksātāja tiesībām saņemt vienības peļņu.
3. Ienākumus ietver tajā taksācijas gadā, kurā beidzas vienības taksācijas gads.

4. Ja vienība sadala peļņu nodokļu maksātājam, tad ar nolūku novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumu summas, kas iepriekš iekļautas nodokļu bāzē saskaņā ar 8. pantu, atskaita no nodokļu bāzes, aprēķinot maksājamo nodokli par sadalīto peļņu.
5. Ja nodokļu maksātājs atsavina savu daļību vienībā, tad ar nolūku novērst nodokļu dubulto uzlikšanu ienākumu summas par atsavināšanu, kas iepriekš iekļautas nodokļa bāzē saskaņā ar 8. pantu un kas vēl nav sadalītas, atskaita no nodokļa bāzes, aprēķinot maksājamo nodokli par minētajiem ienākumiem.

10. pants
Hibrīdneatbilstības

Ja divas daļībvalstis vienam un tam pašam nodokļu maksātājam (hibrīda vienībai), tostarp tā pastāvīgajām iestādēm vienā vai vairākās daļībvalstīs, dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā tā paša maksājuma, to pašu izdevumu vai to pašu zaudējumu atskaitīšana tiek veikta gan tajā daļībvalstī, kur veikts maksājums vai radušies izdevumi vai zaudējumi, gan citā daļībvalstī, vai arī tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā daļībvalstī, kurā tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts citā daļībvalstī, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda vienībai dod tā daļībvalsts, kurā veikts maksājums, radušies izdevumi vai zaudējumi, izmanto arī otra daļībvalsts.

Ja divas daļībvalstis vienam un tam pašam maksājumam (hibrīda instrumentam) dod atšķirīgu juridisko raksturojumu un tā rezultātā rodas tāda situācija, kurā maksājums tiek atskaitīts tajā daļībvalstī, kur tas tiek veikts, un tas pats maksājums netiek atbilstoši iekļauts citā daļībvalstī, tad juridisko raksturojumu, ko hibrīda instrumentam dod tā daļībvalsts, kurā veikts maksājums, izmanto arī otra daļībvalsts.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

11. pants
Pārskatīšana

1. Komisija novērtē šīs direktīvas īstenošanu pēc trim gadiem no tās stāšanās spēkā un par to ziņo Padomei.
2. Daļībvalstis paziņo Komisijai visu informāciju, kas nepieciešama šīs direktīvas īstenošanas novērtējumam.

12. pants
Transponēšana

1. Daļībvalstis vēlākais līdz [...] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Daļībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no [...].

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*13. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*14. pants
Adresāti*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgā(-s) politikas joma(-s) *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētais(-ie) pārvaldības veids(-i)

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Padomes direktīva, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību

1.2. Attiecīgā(-s) politikas joma(-s) ABM/ABB struktūrā¹⁶

14

14.03

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību¹⁷**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Komisijas 2015. gada darba programmā kā viena no prioritātēm ir minēta taisnīgāka pieeja nodokļiem. Vadoties pēc tā, viena no galvenajām rīcības jomām Komisijas 2016. gada darba programmā ir uzlabot tiesisko regulējumu par uzņēmumu peļņas nodokli, ierosinot pasākumus pret nepieļaujamu nodokļu plānošanu, peļņas novirzīšanu un nodokļu bāzes samazināšanu.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Konkrētais mērķis

Ar koordinētu pasākumu palīdzību paredzēt minimālu aizsardzības līmeni iekšējā tirgū pret visnozīmīgākajām nodokļu plānošanas stratēģijām, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.

Attiecīgās ABM/ABB darbības

ABB 3

¹⁶

ABM – budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām, ABB – budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

¹⁷

Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta attiecīgi a) un b) apakšpunktā.

1.4.3. *Paredzamais(-ie) rezultāts(-i) un ietekme*

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Nodokļu uzlikšana notiks tajā jurisdikcijā, kur ir gūta peļņa un radīta vērtība. Tādā veidā tiks godīgāk sadalīts nodokļu slogs ES uzņēmumu starpā. Tādējādi starptautiskā mērogā aktīvas uzņēmumu grupas vairs nevarēs gūt tādas priekšrocības no nodokļu plānošanas iespējām, kuras nav pieejamas nodokļu maksātājiem (it īpaši, MVU), kuri darbojas vienīgi valstu mērogā.

Tiks uzlabota dalībvalstu nodokļu bāzu aizsardzība pret nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas praksi.

Tiks uzlabota sabiedrības, iedzīvotāju un nodokļu maksātāju ticība nodokļu sistēmu godīgumam.

1.4.4. *Rezultātu un ietekmes rādītāji*

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamās rādītājus.

Priekšlikumu paredzēts reglamentēt ar 11. panta (pārskatīšana) un 12. panta (transponēšana) prasībām.

1.5. **Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums**

1.5.1. *Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības*

Labāka iekšējā tirgus aizsardzība pret visnozīmīgākajām nodokļu plānošanas stratēģijām, kas tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.

Vienoties par kopīgu ES mēroga pieeju *BEPS* rezultātu īstenošanā.

1.5.2. *ES iesaistīšanās pievienotā vērtība*

Nodrošināt konsekvenci un izskaust neatbilstības, izmantojot visām dalībvalstīm kopīgus noteikumus un procedūras. Ja īstenošanu veiktu dalībvalstu līmenī, neatbilstību un nepilnību dēļ būtu apdraudēta visa projekta izdošanās.

1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

Padome jau 1990. gadā pieņēma divas tā saucamās “Uzņēmumu ienākuma nodokļa direktīvas”, lai novērstu iekšējā tirgus darbības šķēršļus. 1990. gadu beigās uzņēmumu ienākuma nodokļa jomā tika pieņemti vēl vairāki tiesību akti un it īpaši attiecībā uz pārrobežu darbībām ES.

1.5.4. *Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Priekšlikums ir daļa no dokumentu kopuma, kurā ietvertas vairākas iniciatīvas. Pozitīvā sinerģija rodas paketes pasākumu savstarpējā mijiedarbībā un mijiedarbībā ar priekšlikumiem, kuri ietverti 2015. gada marta Pārredzamības tiesību aktu kopumā un 2015. gada jūnija Rīcības plānā.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

Īstenošana ar uzsākšanas periodu no GGGG. līdz GGGG.,
pēc kura turpinās normāla darbība

1.7. Paredzētais(-ie) pārvaldības veids(-i)¹⁸

☐ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:

- ☐ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības, kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.
- *Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".*

Piezīmes

Tā kā priekšlikums ir normatīvs, pārvaldības veidu vai ar ietekmi uz budžetu saistītu uzdevumu Komisijai nav.

¹⁸

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Nav

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Nav

2.2.2. Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Nav

2.2.3. Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums

Nepiemēro

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Nepiemēro

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. Nav kategorija..... [Izdevumu kategorija.....]	Dif./nedif. ¹⁹	no EBTA valstīm ²⁰	no kandidātvalstīm ²¹	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	Nav	Dif./nedif.	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

- No jauna veidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. Nav	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	Nav		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

¹⁹ Dif. – diferencētās apropriācijas / nedif. – nediferencētās apropriācijas.

²⁰ EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

²¹ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

[Šī iedaļa jāaizpilda, izmantojot **administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu** (otrais dokuments šā finanšu pārskata pielikumā), un jāaugšuplādē *CISNET* starpdienestu konsultācijām.]

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Nr.	Neattiecas.....]
---	-----	------------------

GD: TAXUD			N gads ²²	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	(1)								
	Maksājumi	(2)								
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	(1.a)								
	Maksājumi	(2.a)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ²³										
Budžeta pozīcijas numurs		(3)								
KOPĀ DG TAXUD paredzētās apropriācijas	Saistības	=1+1a +3								
	Maksājumi	=2+2a								

²²

N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

²³

Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
KOPĀ apropriācijas IZDEVUMU KATEGORIJA – Neattiecas uz daudzgadu finanšu shēmu	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairākas izdevumu kategorijas

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)								
	Maksājumi	(5)								
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–4. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas (Pamatsumma)	Saistības	=4+ 6								
	Maksājumi	=5+ 6								

Daudzgažu finanšu shēmas izdevumu kategorija:	5	“Administratīvie izdevumi”
--	----------	----------------------------

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gažu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
GD: TAXUD									
• Cilvēkresursi									
• Pārējie administratīvie izdevumi									
KOPĀ TAXUD GD	Apropriācijas								

KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa maksājumu summa) =								
--	---------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

		N gads ²⁴	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gažu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			KOPĀ
KOPĀ daudzgažu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības								
	Maksājumi								

3.2.2. Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot darbības apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			N gads		N+1 gads		N+2 gads		N+3 gads		Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)						KOPĀ	
	REZULTĀTI																	
	Veids 25	Rezultāta vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējais izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ²⁶ ...																		
–																		
–																		
–																		
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1																		
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2																		
–																		
Starpsumma – konkrētais																		

²⁵

Rezultāti ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

²⁶

Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā .

mērķis Nr. 2																
KOPĒJĀS IZMAKSAS																

3.2.3. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.3.1. Kopsavilkums

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz izmantot administratīvās apropriācijas
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	N gads ²⁷	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)	KOPĀ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	--	------

Daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma – daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA								

Ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								
Cilvēkresursi								
Pārējie administratīvie izdevumi								
Starpsumma ārpus daudz gadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS								

KOPĀ								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

²⁷

N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot.

²⁸

Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
•							
•Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)							
• XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)							
• XX 01 01 02 (Delegācijas)							
• XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)							
• 10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)							
• •Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu – FTE ²⁹)							
•							
• XX 01 02 01 (CA, SNE, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)							
• XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT un JED delegācijās)							
• X X 01 04 yy ³⁰ •	• – galvenajā mītnē						
	• – delegācijās						
• XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – netiešā pētniecība)							
• 10 01 05 02 (CA, INT, SNE – tiešā pētniecība)							
• Citas budžeta pozīcijas (precizēt)							
• KOPĀ							

XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD

²⁹ CA – līgumdarbinieki, LA – vietējie darbinieki; SNE – valstu norīkotie eksperti, INT – aģentūras darbinieki, JED – jaunākie eksperti delegācijās.

³⁰ Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	
Ārštata darbinieki	

3.2.4. Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā

Aprakstīt, kas jāpārplāno, norādot attiecīgās budžeta pozīcijas un summas.

[...]

- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

Aprakstīt, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un summas.

[...]

3.2.5. Trešo personu iemaksas

- Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ~~Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:~~

Apropriācijas EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

	N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansējuma struktūru								
KOPĀ līdzfinansējuma apropriācijas								

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus

EUR miljonos (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta pozīcija	ieņēmumu	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme ³¹					Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
			N gads	N+1 gads	N+2 gads	N+3 gads				
..... pants										

Attiecībā uz dažādiem ieņēmumiem, kas ir “piešķirtie ieņēmumi”, norādīt attiecīgo(-ās) izdevumu pozīciju(-as).

Nepiemēro

Norādīt, ar kādu metodi aprēķināta ietekme uz ieņēmumiem.

Nepiemēro

³¹

Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t.i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 25 % apmērā.